

Miza competenței

Trecerea la economia de piață incumbă o mulțime de situații inedite pentru industria noastră care începe să se descentralizeze, să trăiască, mai bine, pe propriile sale „picioare”, care trebuie să se dezvețe de împinsul de la spate și de-a acționa pe bază de indicații. Aceste situații care vor constitui, în întregul lor, o experiență pentru umanitate în general, pentru că țările din estul Euro-

competenței. Și, firește, concurența competenței, în cazul nostru, în situația noastră nu poate fi decât tot competența. Speculațiile trebuie excluse din activitatea pe care o desfășoară fiecare dintre noi și toți împreună pentru a scoate țara din impas, pentru a ne scoate pe noi din subteranele unor dogme care ne-au sufocat, care ne-au adus în situația de a fi — pînă la Revoluția din Decembrie 1989 — cu cuțitul la os.

Se cuvine, deci, să ne reîntemeiem activitatea pe temelia competenței, pe ceea ce valoarea profesională și morală a individului se dovedește incoercibilă. Pentru că, întotdeauna competența a fost incoercibilă. Pentru că ea înseamnă valoare. Pentru că ea înseamnă cinste și bună-credință. Pentru că ea înseamnă omul care știe ce vrea și care știe cum să ajungă la ceea ce vrea. Și cum să-i ajute și pe alții să ajungă tot acolo. În folosul lor și al societății. Pentru că trecerea noastră prin această dură și aspră experiență să fie cât mai scurtă, pentru ca într-un timp cât mai scurt să ajungem cu bine în Casa comună europeană.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

pei, eliberate de comunism și de fantoma lui, trec printr-o inedită experiență politică, economică și socială, aceste situații vor fi, cu siguranță, în multe cazuri, situații-limită, înălțarea crizei în care se poate intra sub o formă sau alta, de o activitate sau alta, putnd fi făcută exclusiv de competență, de valoarea celui care pune umărul pentru a înălțura greul.

Așadar, în toate domeniile se mizează pe competență, pentru că, de cele mai multe ori, viața a dovedit că riscind alături de competență câștigați, anulezi regula bunului plac, regula norocului profitind doar de calculul riguros al

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 216
Vineri,
28
septembrie
1990
4 pagini
1 leuO problemă socială
crucială - apa potabilăUn raid pe firul
(mult prea gros
al)... risipei

3. Sîntem deci, la această oră, total dependenți de nivelul precipitațiilor, neavînd la orizont decât șansa de a ne apropia încet-încet de situația în care să putem consuma numai și numai debitul afluent în lac, nemaexistînd nici o rezervă. Pornind de la situația de fapt și de la prognoză, specialiștii ne avertizează, cum mai scriam în foiletonul 1: „Prin acest volum, în perioada ianuarie—martie 1991 nu se va putea livra municipiului Sibiu decât debitul afluent în lac, ceea ce reprezintă 500 — max. 1000 l/sec.”

Extrem de puțin, ceea ce ar antrena restricții greu de suportat.

În atari condiții, obligația factorilor de răspundere din industrie, în acest domeniu, crește enorm. Nu numai că programul de restricționare a apei potabile la abonații industriali va trebui urmărit și respectat cu sfințenie, dar vor trebui intensificate demersurile și preocupările ce vizează asigurarea din alte surse a apei tehnologice, acolo unde nevoile și specificul fabricației nu impun apă din rețeaua orașului. Ca să nu mai vorbim de necesitatea imperioasă a recirculării acesteia și în unitățile în care apa potabilă nu poate fi înlocuită cu apă industrială (industria alimentară, ușoară, textilă etc.).

În continuarea raidului nostru, facem și un popas la

(continuare în pag. a III-a)

Victor DOMȘA

„Universitatea din Sibiu — o perlă
a universităților românești”

2. — Deschiderea noului an școlar a pus în evidență existența unei probleme extrem de spinoase, anume aceea a cadrelor didactice, o categorie socio-profesională de maximă importanță, care a fost atît de bulversată în regimul de tristă amintire. Cum vedeți, d-le ministru, soluționarea „din mers” a acestei probleme?

— Într-adevăr, așa este. Este o problemă de „calibru național” dacă mă pot exprima așa, și împărtășesc temerea că, poate, vom fi acuzați că am golit satele de cadrele didactice, dar am o explicație: n-a rămas nimeni pe-afară, ceea ce, d.p.d.v. al dascălilor, este cel mai important lucru, dacă ne raportăm la anii anteriori... Deci, cei care sînt în oraș, sînt, desigur, necesari. Se puteau, probabil, găsi soluții, însă ministerul a fost obligat să ia măsuri sub spectrul încorsativ al timpului. Apoi, situația spațiilor de învățămînt este total necorespunzătoare, atîta timp cît sîntem constrînși a planifica organizarea claselor pe 3 și chiar 4 schimburi, a la turnătorii sau sticlării...

În învățămîntul universitar, încercăm o premieră, care, de fapt, era un mai vechi și deosebit de ambițios și generos vis al lui Noica... Marele filosof dorea ca Sibiu să devină, în ani, un Heidelberg al României; Heidelberg, nu înseamnă „de limbă germană”, ci ca structură funcțională. Adică, în Germania există Heidelbergul iar ceva asemănător, sau izomorf chiar, să existe și în România, la Sibiu... Un campus, deci, de învățămînt universitar de elită, de stil european. Primii pași sînt făcuți deja: avem facultăți noi — Ecologie, psihopedagogie cibernetică, medicină, prin aceasta din urmă propunîndu-se să mărim și să îmbunătățim considerabil ca-

litatea asistenței medicale a populației din județul Sibiu și zonele limitrofe.

— Sub aspectul dotării cu baza materială a noilor facultăți, puteți, d-le ministru, să aduceți câteva argumente care să întrefînă optimismul corpului profesoral și al studenților?

— Nu aș fi dorit să vă răspund la această întrebare cu enunțarea unei concluzii care nu onorează anume cadrele din conducerea Universității. Nu mi-a făcut plăcere să constat lipsa unui consens în rîndul cadrelor universitare — grupuri, grupulețe, neînțelese și bulversatoare „intrigi mici de curte”, care, prin acțiunile lor detașate de interesul comun, riscă să dea peste cap un proiect atît de util și frumos pentru Sibiu... Păcat! Nu-mi pierd, însă, nădejdea, că rațiunea va învinge, pînă la urmă, întru folosul sibienilor. Pot să vă spun că avem cu Germania Federală două convenții, ca dotarea facultăților de medicină și de inginerie să fie făcută, eşalonat în timp, de universități și firme particulare de prestigiu din această țară. Spre exemplu, Universitatea din Hanovra s-a declarat de acord să doteze Facultatea de medicină din Sibiu cu ceea ce este necesar în anul I de studiu, apoi, la anul viitor, pentru anul II de studiu, ș.a.m.d., pînă la finalul studiului primei promoții de medici. Desigur că ne vom preocupa să acordăm și în continuare tot sprijinul „punerii pe picioare” a tinerei Universități din Sibiu nostru.

— Domnule ministru, știu că în urmă cu două săptămîni ați fost conducătorul unei delegații românești la o Conferință a U.N.E.S.C.O. la Geneva. Sînt convins că ne puteți da amănunte de

(continuare în pag. a III-a)

Lucian JIMAN

Ofensivă diplomatică spre occident

Președintele la New York,
premierul la Bruxelles,
parlamentarii la Strassbourg

La două zile după ce o impozantă delegație, de o largă policromie politică, condusă de președintele Senatului, a plecat la sediul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, ieri au părăsit țara atît președintele Ion Iliescu, cît și premierul Petre Roman.

Președintele s-a îndreptat spre New York pentru a participa la lucrările celei de-a 45 Sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. și la prima conferință la nivel înalt a Fondului Națiunilor Unite pentru Copii — U.N.I.C.E.F.

Înainte de plecare, în jurul orei 16, domnia sa a declarat presei, pe aeroportul Otopeni, că va încerca să prezinte comunității internaționale noua înfățișare a României și valențele noii ei deschideri spre lume. La O.N.U. vom exprima — a subliniat, între altele, dl. Iliescu — înțelegul nostru sprijin față de procesele pozitive din viața internațională, manifestate prin încetarea „războiului rece”. Vom pleda în continuare pentru soluții constructive, realiste.

Într-un interviu acordat pentru postul de radio „Vocea Americii”, difuzat în ajun, președintele își exprimase speranța că prezența sa la New York îi va oferi prilejul unor contacte cu un număr mare de șefi de state, probabil și cu conducerea Administrației americane. Domnia sa și-a arătat încrederea că opinia publică americană va ajunge la o înțelegere obiectivă a lucrurilor din societatea românească, că tranziția spre o economie de piață este un proces dureros, care presupune și convulsii. În acest prim interviu acordat de un înalt demnitar român acestui organ de presă, dl. Iliescu a admis că a putut săvîrși unele omisiuni și greșeli, dar a arătat că ele au fost exacerbate și explozate, considerînd că asemenea manevre politice nu slujesc interesul național.

Eu am fost omul dialogului dintotdeauna — a declarat, între altele, președintele — menționînd că nu-l impresionează nici manifestările violente de genul strigătelor „Jos Iliescu!”. Manifestările de violență verbală și chiar fizică țin de o fază de infantilism politic, a opinat președintele, justificîndu-le prin maladia socială și criza morală actuale. Accesul său la președinție nu a fost rezultatul propriei dorințe, ci al upei conjuncturi care a evoluat rapid și care l-a propulsat candidat pentru a-

(continuare în pag. a III-a)

În 27—28 septembrie a.c., la Casa Armatei din Sibiu a avut loc Simpozionul Național de Informatică Medicală „MEDINF '90” Sibiu, în organizarea Academiei Române, Comisiei pentru informatică medicală, Centrului de calcul al Ministerului Sănătății, Direcției sanitare județene Sibiu, Uniunii Societăților Științelor Medicale — filiala Sibiu, secției de informatică medicală, Centrului teritorial de calcul Sibiu, de unde vă prezentăm câteva imagini. Foto: Fred NUSS

